

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਅਰਥ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਵਕਤਾ:
ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਾਲਸਾ
ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ

ਲੇਖਕ :
ਗਿਆਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
'ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ'

ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

[Facebook.com/GianiPritamSinghJiLikhari](https://www.facebook.com/GianiPritamSinghJiLikhari)

Introduction

This PDF contains the handwritten notes of Giani Pritam Singh Ji while he was studying under the tutelage of Sant Giani Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindranwale. This PDF contains notes of arth (meaning of Gurbani) written during the katha of Anand Sahib. This was written by Giani Pritam Singh Ji during the Katha of Sri Guru Granth Sahib Ji by Sant Giani Gurbachan Singh Ji Bhindranwale. It is a wealth of spiritual knowledge, so please read it yourself and share with others. For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ

ਗਿਆਨੀ ਧੀਤਮ ਸਿੰਘ

ਲਿਖਾਰੀ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

ਨੋਟ- ਇਸ ਰਾਖੀ ਵਿਚ - 1- ¹⁻³⁸⁸⁸ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਏਕੀ ਗਗ, ^{ਭੋ} ਭੋਗਤੀ, ਤਿਲੀਗ ਰਗਤ ਬਾਈ, ਸੂਰੀ ਗਗ ਦੇ ਰੂਪ ਲਿਖਾਏ। 2- ਸੂਰੀ ਗਗ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ੭ ਕੁਟ ਤੱਕ, ਆਰੰਭ ਲਿਖਿਆ ਮੰਪੁਰਾ, ਸੂਰੀ ਦੀਨਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਕਰੇ, ਮੁਬਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦॥

੨੯- ਜੇਕੋ ਸਿਖ, ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖ ਹੋਵੇ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲਹੀਪਰਤੀ ਦੇ ਘਾਸੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਪੁਰਿਸ਼ਾ ਕੇ
ਸਿਖੀ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਧੰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਹੈ॥੧॥ ਸਿਖੀ - ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਵੀ ਤੇ ਤਾਂ
ਲੀਕਰੇ ਕਰ ਕੇ ਕਲ੍ਹਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਆਲੈ ਹੀ ਜੇਹੁ ਲਾਹੇ ਦੇ ਤਾਂ ਆਪ ਵੀ ਲਾਹ
ਦੇਵੀ॥ ਜੇਕੋ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਦੇਖਿਆਂ ਵੇਰੁ ਭਾਲਾ ਬਨਾਗਾ ਸੇ ਬਿਯਾ ਤੇ ਭਾਵੇ ਬਿਰਾਜ ਗਿਆ
ਸੁਤੇਪਲੇ ਤੇ ਗਠੀ ਪੁਲ ਕੇ ਆਰੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਆਪੇ ਆਪ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈਆਂ
ਜਾਗੇ ਭਤ ਨੀਤੀ ਦੇਖੀਆਂ ਬਾਂਦਰਾਂ ਤੇ ਲੈ ਦੁਹਾ ਪਰ ਨਾਂ ਸਿਲੀਆ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਪੈਵੇ ਗੁੱਧ
ਨਾਲਿਸਿਠ ਛਾਣੀ ਦੇਖੀ ਵੀ ਚਲਾ ਕੇ ਆਰੀ ਕਰਿਦਾ ਆਪ ਵੀ ਚੱਕ ਲੈ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ
ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਚਲਾ ਕੇ ਆਰੀਆਂ ਬਿਜਨੇ ਇਕੀਆ ਕਰ ਲਈਆਂ ਦੇਹ
ਹੈ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਵੀ ਸਿਖੀ॥੨॥ ਧੰਧੇ ਵੀ - ਜੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਬਢਿਕੇ ਨੇ ਕਰੀ ਆ ਦਿਹਾ ਹੁਸੇਖਾ
ਬਦਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਸਭ ਆਨਾਂ ਨਹੀ ਬੁਝੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾਂ॥੩॥ ਹਿਰਮ - ਲਾਲਚ ਵੀ
ਸਿਖੀ ਹੈ - ਜੇਕੋ ਆਕਾ ਲੀ ਲਹਿਰ ਵੇਲੇ ਜੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਛਾਣੀ ਦੇਖੀ ਸਿਖੀ ਨਿਰੇ ਤੇ ਵਾਲਿਆਂ
ਇਹ ਰਲ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਸੇ ਕਦੀਆਂ ਨੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਸਮਾ ਛੁੱਟੇ ਨਿਸੇ ਦੇ ਵਰਤ ਪਾਏ ਤੇ ਚੋਰੇ ਨਾਲ
ਭਲੇ ਕੇ ਛਾਹ ਛੋਕ ਆਨਾਂ ਜੇਕੋ ਦਿਉਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸਿਖੀ ਹੈ ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਪਹਾਚਕ ਸਿਖੀ
ਤਾਂ ਤੇ ਸਬਦੀ ਹੈ ਪਰਸਾਰ ਬਕ ਨਹੀ॥੪॥ ਸਿਰਕਦੀ ਸਿਖੀ ਹੈ - ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਦਰ ਇਹ
ਪ੍ਰਸਾਰ ਹੈ ਇਹ ਸਨਮੁਖ ਸਿਖੀ ਹੈ ਸਿਪ ਕਦੀ ਸਿਖੀ ਨੇ ਪਰਸਾਰ ਹੈ ਜੇਕੋ ਬਾਕਾ ਦੀ ਪਸਿੰਘਾ ਦੀ
ਦਾ ਸਿਰਕ ਸੀ ਜੇਕੋ ਬਾਕੇ ਨੇ ਪਸਿੰਘ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਅਗੇ ਦਿਖਤ ਕੀ ਸਿਖੀ ਹੈ ਪਾਸੇ ਆਪਦਾ
ਸੀਸ ਲਬਯਿਆ ਮੀਤ ਜੇਕੋ ਦਾਰ ਨਕਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਬਰਨ ਸੀ ਕੇਹੇ ਸਿ
ਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਤੇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਨੇ ਤਿਨ ਕੇਰ ਉਰੇ ਹੀ ਆਪਦੁ ਲਗਾ ਲਏ ਫਿਰੇ ਤੇ
ਸੀਸ ਤਲੀ ਤੇ ਰੱਖੇ ਹੋਰ ਜੰਗ ਬਰਨ ਲਗ ਕਾਏ ਇਹ ਸਿਰਕ ਹੈ, ਜੇਕੋ ਭੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਹ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰਕ

ਨਗਰਿਸਾ ਮੁਕਤਾ ਅਧੁ ਤਵ ਮਹਿਮਾਈ ਮਾ ਖਾਜੀਆਂ ਰਾਤਿਨੀ ਬੀਤਿ ਰਹਿ ਬਿਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਬਾਕੀ
ਜਿਨੀ ਰਬੀ ਬਿਨੀ ਹੀ ਹੈ ਇਤਿਆਦਿ। ਰਾਈ ਤਾਹੁ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿਧਕ ਮੀ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਰੋਸ ਨਹੀ
ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੇ ਮੈਸੇ ਹੀ ਹੋਇਆ, ਰਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿਰਕ ਮੀ ਰੋਏ ਨਹੀ ਬੰਦਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇ॥
੫- ਗਉਦੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸਿਖੀ ਹੈ ਮੈਸੇ ਰਾਈ ਨੇਰ ਲਾਲ ਦੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਕਲਗੀਧਰਜੀ ਦੇ ਜੀ
ਦਿਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅੰਦਰ ਸੰਗਤ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰੀਤਿਮਾ ਕੀਤੀ ਸੀ॥ ਅਤੇ ਰਾਈ ਘਾਟੀ ਮਾ
ਜੀ ਸਾਹੀ ਰੋਜ ਮੰਤ੍ਰੇ ਪਗੜੀ ਰੋਜ ਮੰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਕਲਗੀਧਰਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਤਕਦੇ ਸਨ ਰਾਈ
ਗੋਵੰਦੇ ਕਾ ਬਲ ਵਿਚ ਸਤਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਦੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬੀਤਿਆ ਦੇ ਸਮਾਜੀ ਵਿਚ ਸਾਹੀ
ਦਿਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਹੇ ਸਨ॥ ਹੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਖੀ ਕਲਗੀਧਰਜੀ ਦੇ॥ **ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ**
ਜਾਏ ਕਹਿ ਮੈਸੇ ਨਾਮਦੇਵਤੀ ਨੇ ਕੁਰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਹੀ ਅਹਿਮਾਤੇ ਕਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਗਰ
ਮੈਂ ਕੇ ਤੇਰੇ ਗਾਥਾ ਦੇ ਜਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਨਾਮਦੇਵਤੀ ਬੜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੁਰਮ ਅਗਰ
ਰੋਹੀਆ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅਗਰ ਬੜਿਆ ਹੈ ਕੇ ਕੁਰਮ ਦਿਸਾ ਤੁਸੀਂ ਵਿਛੇ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਏ, ਮੈਸੇ, ਇਥੇ ਅਹਿ ਪਾਈ ਮੈਂ ਦੂ ਵਾਸਤੇ ਰਾਮ ਵਾਕਿਆਂ ਨੇ ਰੋਏ ਸਨ, ਮੈਸੇ ਹੀ ਇਕ ਵਾਰੀ
ਮਾਤੁ ਸਿਖੇ ਕੋ ਮਾ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਈ ਨਾਮਦੇਵਤਾ ਨੇ ਅਗ ਮੰ ਛਾਹ ਮਾਰਦੀ ਅਗੇ ਨੌਜਵੀਂ ਗਈ
ਜਿਨ ਤੁਸਾਨਾ ਜਗਾ ਅਹਿਮਾ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਉਦਰ ਸਮਾਨ ਮਗਰਾ ਮਿਟਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ॥ **ਇਕ ਵਾਰੀ**
ਬਾਹਰ ਬੰਦ ਕੇਰਤੋ ਸਨ ਮੇਰੀ ਕਲ ਅਹਿਮਾ ਸਾਰੇ ਕੁੱਝ ਕਥੇ ਨਾਮਦੇਵਤਾ ਮੇਰ ਦੇ ਗਲ ਨੂੰ ਜਾਣੀ
ਪਾਲਦੀ ਬਿਸੇ ਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀ ਕਿਹਾ ਇਥੇ ਕੁਰਮ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ॥ **ਦਿਹਿਸਿ ਸੀਸਾਰ**
੨੨- ਤੁਸੀਂ ਬਰੇ ਸਿਰੁ ਕਰਿਕਾ ਰੁਪ ਹੈ॥ **ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ** - ਜੇ ਕੀਵੀਸੀ ਦੀ ਦੇਵਤਾ ਕਰੇ ਦੁਆਰੇ ਬਰਮਾ
ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ॥ ਮਾਨੋ ਜੁਨੀ ਤਰਖਿ ਮਾ **ਦੇਵਿ** ਦਿਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੇਰੇ ਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਦੇਵਤੀ ਸਿਮਾਲ ਕੋਰ ਮੰ ਗਏ ਬਿਬੇ ਰਾਮਾ ਤੀਸਾ ਪੀਰ ਮਾਰੇ ਸਿਰਿਕਾ ਦੇ ਕੀਸਾ ਕਰਕੇ ਕਾਰ ਕਰਨਾਂ
ਕੋਹਿਸਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਿਗ ਨਾਲ ਮਰ ਪਾਏ ਦਿਸਾ ਤੇ ਧੀਰ ਕਾਰਰ ਮਾਦਿਮਾ ਕਿਹਾ ਮਾਪਤੀ

ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮੈਂ ਦਿਖਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮਾਪਤੀ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਸਭਿਰ ਮੈਂ ਤੁਰੇ
ਮਾਦਮੀ ਰਹਿੰਦੇ ਦੇ ਬਿਬੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਨ ਪੁਰ ਦਿਤੇ ਇਕ ਲੈਂਦਾਂ ਕੀਤਾ ਮਹਿਰ ਦਿਸਾ ਨਹੀ
ਬੇਸ ਕਰਕੇ ਕਰਕ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰ ਕਰਦੇ ਮਾਰਦਾ ਨੂੰ ਸਭਿਰ ਮੈਂ ਤੇਰਿਆ ਰੇ ਸਭ
ਤੁਰ ਬਰੀ ਦਰੇ ਮਿਮਾ ਮੁਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਰਨਾਂ ਸਭ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਤੁਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੇ
ਪਰਿਕਾਂ ਦੀ ਮਰਨਾਂ ਸਭ ਮੈਂ ਨੀ ਕੋਰੇ ਰੋਏ ਨੂੰ ਤੁਰੀ ਮਾਰੇ ਗਾ ਬਿਰੁ ਤਾਂ ਦਿਸਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੋਰ
ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਮਦਿਮਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਦੇਰ ਸਿਖਾ ਹੀਰੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਲਾਲ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਦਿਸਾ ਹੈ ਉਥੇ ਜਾਨ ਪੁ
ਦੀ ਇਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਾਲ ਜਲ ਛੇ ਮਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਬਾਹਲ ਪੁਰ ਤੇ ਇਕ ਪੀਰ
ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਨਾਦੇ ਹਰ ਮੁਖ ਦੇਵੇ ਦੇ ਮਾਦਿਨੇ ਪੁਕਾਰ ਤੇ ਦਿਸਾ ਮਾਪਤੀ ਬਿਬੇ ਰਾਹਿਬ
ਦਿਸਾਰੀ ਹੋਏ ਤੇ ਮੁਲੇ ਨੇ ਕਾਰਨ ਪੁਕਿਆ ਤਾਂ ਮਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੇਰੇ ਸਤ੍ਰ ਨੇ ਤੇਰੀ ਸਿਖਤੀ ਹੈ ਕਹਿ ਦਿਸਾ
ਤੈਰੇ ਮੁਲਾ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਵਿਚ ਸਤੀ ਹੋਵਨਾ ਕੀਤੀ ਇਥੇ ਨੂੰ ਤਿਸੇਰੀ ਰਖਵਾਂ ਚਾਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਾ
ਦੜ ਕਹਿੰਦਾ ਕੀ ਉਹ ਤਾਂ ਇਕ ਪਰਿਰ ਦਿਹੁ ਅਹੁਵੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਚਾ ਤਾਂ ਮਾਪਤੀ ਦਿਸੇ
ਤਾਂ ਮਾਪਾਂ ਮਾਗ ਕੇ ਅਰ ਮੈਂ ਹੀ ਪੁਚਾ ਦਿਸਾ ਕਤੀ ਤੇਰੇ ਹਰਦੀ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਕਿਹਾ ਸਿਖਤੀ
ਮਿਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਿਲ ਚਲੀਏ ਗਹੀਰੇ ਮੈਂ ਕੁਰਮਿਆ ਮਰ ਗਿਆ ਸਪਸੇ, ਦਰਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸਾਇਆ
ਦੇ ਕਿਹਾ ਕਰਤਾਰ ਵਲੇ ਮਾਰ ਪਈ ਹੈ ਤਿਸੇਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀ ਤੇ ਸੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਸਾਥੇ
ਪਾਸ ਮਾ ਕਿਸਮਾ ਹੈ ਕੁਰਮਾ ਮਾਮੀ ਦੇਸਾ ਜਗਰ ਕਰਾਂ ਗੋ ਦੇਸਾ ਮੁਖ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਤੁਰ
ਸਾਹਿਬ ਕੇਵਾਰ ਪਾਠ ਪਸ ਦਿਤਾ ਕੀਤਾ ਕਾਜ ਤੇ ਪਰ ਜਾਏ॥ ਮੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੇ ਤੁਸਾ
ਗਏ ਹੋਰ ਰਾਮ ਰਾਏ ਦੇ ਤੁਸਾ ਮੈਂ ਦੇਸਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਾਸੇ ਰਚਾ ਮਾਰ ਤੇ ਮਾਹੀ ਤੀਰੀ ਸੀ॥
੨੩- ਬਾਈਆਂ ਸਿਰ ਬਾਈ - ਜੇ ਕੁਰਮਾ ਹੁਕਮਾਨ ਮਾਦਿ ਹੈ ਦਾ ਜਾਹ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਾ ਕਾਈ ਮਾ ਹੈ
ਪਰ ਪਸੰਤੀ ਮਾਪਾ ਕੰਬਰੀ॥ ਅਤੇ ਜਾਹ ਕੁਰਮ ਦੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ, ਮਹਿਤਿ, ਤਾਤਕ, ਮਾਦਿ॥

ਨਦੀ ਕਰਮ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ (ਕਰਮ) ਕਰਮ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।
 ੨੪ - ਮੀਤਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝੀ ਵਾਹੀ - ਜੋ ਕੋਰ ਕਰਮ ਬਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਆਇਤੇ ਦੋਹਰਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਹੋਰ ਬਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸੁਰ ਨਰਤਿਨ ਕੀ ਬਾਹੀ ਗਾਈ
 ਕੋਇ ਨ ਸੇਵੇ ਭਾਈ ਤੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਸੀ ਇਹ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਨਹੀ ਚੜਾਈ ਤੇ ਸੋ ਕਰਮਾਂ
 ਤੇ ਛੁਡੇ ਪੀਲੇ ਸਾਹੁ ਸੈਨ ਭਾਰੇ ਆਏ ਗਾਨੇ ਰਿਸਾਨੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁੰ ਨਹੀ ਚਿਨ੍ਹਾਂ
 ਦੀ ਬਾਹੀ ਆਪ ਲਿਖਾਈ ਤਾਂ ਵੇਰੇ ਆਪੀ ਆਪ ਕੇ ਨਦੀ ਕਰਮ ਹੋਰ ਮੇਂ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀ ਮਦਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਿਗ ਨਹੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੁਸੀ ਆਪ ਆ ਗਏ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਬਾਹੀ ਸੁਹਾਬਿ
 ਵਾਂਗੇ ਰਿਗ ਮੈਂ ਚਿਨ੍ਹੀ ਕੇ ਮੈਂ ਚਿਨ੍ਹੀ ਕੇ ਆਪੁ ਸੁਰ ਨਰ ਸੁਰ ਚਨ ਚੜਤ ਅਤਿਨ ਆਵਤ ਕੋਈ ਕੇ
 ਹੋਰ ਭੰਗਾ ਵਾਹੀ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਚੜਾਈ ਨਾਂ ਕੋਰ ਛੁਡੇ ਰਿਗ ਚੁਪ ਹੋ ਅਜਿਸਾ ੨ ਆਪ ਜੀ
 ਰਿਗ ਚੰਗਾ ਚੁਪ ਹੀ ਰਹੇ। ਹੋਰ ਪੀਲੇ ਰੇ ਰਿਗ ਆਸਾਂ ਨਾਲੇ ਚਿਨ੍ਹੀ ਚੜੇ ਤੇ ਆਪੇ ਸੁਰ ਗਏ ਆਪ
 ਜੀ ਰਿਗ ਭਾਈ ਹੋਰ ਸੁਹਾਬਾ ਚਾਮ ਵਾਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੇ ਮਿਲ ਨਹੀ ਯੁ ਭਗਤ ਨੇ ਪੰਜਾ
 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਅਦਲ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਹੁ ਸੈਨ ਕਹਿੰਦਾ
 ਕਾਗਜ਼ ਸੈਰੀ ਧੁਤਲੀ ਤੇ ਨਹੀ ਗਏ ਨਾਨਾ ਜਥੇ ਦੀ ਆਰ ਲਿਖਾਵਹੀ ਲਿਖੇ ਬਲੇ ਚਾ ਦੀ
 ਪਾਸ, ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਰਿਗ ਮੈਂ ਰਿਖੇ ਮੰਦਾ ਆਪ ਜੀ ਮੈਂ ਜਿਤ ਜੇ ਸੁਰ ਚਾਤਾ। ਲਿਖੇ ਜੋ ਨਹੀ
 ਪ੍ਰਵਾਨ ਸੀ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਨਹੀ ਚੜਾਈ ਤਾਂ ਵੇਰੇ ਮੇਂ ਤੇਗ ਵਸਿਸਟ ਮੇਂ ਗੀਤਾ ਮੇਂ
 ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰ ਬਾਹੀ ਦੇ ਸੁਹਾਬਾ ਤੇ ਕਰੀ ਬਾਹੀ ਹੈ ਰਿਖੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੋ
 ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਦਿਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀ ਕਮਾਇਆ ਸੀ ਕੇ ਸਿਸਟ ਜੀ ਜਗਤੁ ਮਿਥਿਆ ਕਹਿੰਦੇ
 ਸੀ ਦਿਵਾਨ ਰਾਮ ਸੰਦੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਾਈ ਦੇਨਾਂ ਮਗਰ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਹੁਤ ਤੇ ਰਾਮ ਸੰਦੂ ਜੀ ਰਿਗ
 ਜਗਤ ਮਿਥਿਆ ਜਗੇ ਮਿਥਿਆ ਵੇਸਿਸਟ ਰਿਗ ਤੇ ਹੀ ਮਿਥਿਆ ਤਾਂ ਵੇਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗਲਤੀ
 ਦਿਖਾ ਪਰ ਕਮਾਨਾਂ ਪਰੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਮਾਂ ਤੇ ਮਾਂ ਤੇ ਵੇਰੇ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਧੁਤ ਗਿਆਨੀ ਤੇ

ਕੇ ਸਮਝ ਨਹੀ ਯਕਤਨਾਂ ਹੋਰ ਪਕੜੇ ਕੇ ਅਰਜ ਨਹੀ ਆਰ ਨਹੀ ਉਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਮੈਂ ਨਿਯਤੀ
 ਸਮਝਾਈ ॥ ਦੇਵ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਸਰੀ ਬਾਹੀ ਹੈ ਦੀਸਰ ਦੇ ਸੁਖ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ
 ਕਰਕੇ ਸੁਨਹੁ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਹੀ (ਆਖਿ) ਸੁਖ ਮੈਂ ਕਰਨ ਕੀਤੀ ਆਮ ਕਰਮ
 ਵਤ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲ ਕਰਕੇ ਨਾਂ ਰਿਗ ਵੇਚਿਨ੍ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਜਾਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਲਿਖੇ ਦੇਨਾਂ ਨੇ ਬੋਲ ਨਹੀ
 ਰਿਗ ਵੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕੇ ਜਗਤ ਮਿਥਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਧੁਤਾਂ ਦੇ ਮੈਂ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਕੇ ਨਹੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੀ ਲੈਣ
 ਸੀ ਜਗ ਆਤਮਾਂ ਮਗਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸਤਲੁਤ ਮੇਂ ਤੁਹਾ ਦੀ ਕੀ ਲੈਣ ਸੀ ॥ ਭਾਈ ਨਿਦਲਾ
 ਦੀ ਬਾਹੀ ਤੇ ਕੁਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਹੀ ਤੇ ਚਾਮ ਦੀ ਬਾਹੀ ਦੇਰ ਚਾਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨੇ
 ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਹੈ ਦਿਹਾਤਿ ਨੇ ਤੇ ਆਇ ਬਾਹੀ ਹਰਿ ਸੰਦੂ ਸਾਹਿਬ ਮੇਂ ਗਾਈ ਮਾਂ ਤਾਂ ਸਰਬ ਦੀ ਮਾਂ
 ਹੈ ਹੋਰ ਨਹੀ ॥ **ਕਹਿੰਦਾ ਕਰੁ ਨ ਚਾਹੀ** ਆਪਣਾ ਰਿਗ ਹੀ ਆਪ ਨਹੀ ਚਾਹੁ ਦੇ ਤੇ ਮਾਂ
 ਮਾਂ ਨੀ ਕਹਿੰਦਾ ਗਿਆਨ ਵਾਹੀ ਨੇ ਮਦਿਆ ਕੁਤ ਨਹੀ ਕਰ ਸਰਬੀ ॥ **ਚਿਤ ਨਿਰਕਾ ਹਿਰ ਸ-**
ਦਿਆ ਮਦਿਆ ਬੋਲੁ - ਨਾਚ ਕਹਿੰਦਾ ਮੈਂ ਕਮਾ ਨੇ ਨਿਤ ਲਿਆ ਬਾਂਚਰ ਦਾ ਮਹਿ ਲਛਾ
 ਗਿਆ ਮੇਲਿ ਹਿਰ ਬੋਲੁ ਦੀ (ਕਹਾਈ) ਕਹਤ ਆਇ ਪਾਈ ਹੈ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

(ਹੈਰੀ ਭਾਈ ਬਲੁ ਨੀ ਕਿਸ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵੇਰਵੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰ ਜਾਵੀ ਇਸ ਸੁਯੋਗ ਬੀਰ
 ਦਿਤੀ ਬਿਬੇਚੇ ਦੇ ਭਾਸ ਵਰਤੀ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪ
 ਪੰਤ੍ਰੇ ਗੁਰਾਂ ਮੇਲਿ ਬਾਹੀ ਵਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਧੀ ਅਨੰਦ ਗਾਵੈ ਸਾਈਆਂ ਮੇਲਿ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇਹ
 ਪੁਰਾਤਨ ਸੁਯੋਗ ਸਾਧੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰਾਤਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪੰਥੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੰ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਮੇਂ ਸਾਧੀ ਮੇਂ
 ਧਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਅਰਾਈ ਨਿਰੰਤਰ ਤੇ ਸੀ ਚਿੰਤੈ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪੁਰਾਧਾਰ ਕਰਨੇ ਸੀ ਦਸਮੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
 ਦਾ ਗਾਤਰੇ ਦਾ ਗੁਰਕਾ ਪੈਲ ਪੁਰਖਿਆ ਹੈ ਚਿੰਤੈ ਪੁਰਾ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਗ ਦੀ ਤਬਿਆ ਤਜੁਰੀ
 ਵਿਚ ਆਕੇ ਪੂਰੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਮੇਂ ਸਾਧੀ ਮੇਲਿ ਬਾਹੀ ਦੇ ਗੁਰ ਰਹਿਆਂ ਜੁਧੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ
 ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਤੀਰੋਹੀ ਕਮਾਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਜ ਪਰਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਆਹੁ ਗੁਰੇ ਤੇ ਕਰਤਿ ਹਮਲਾ ਸਿਖ ਦੇ ਗੁਰੇ
 ਤੇ ਪੰਥਿ ਅਪੁਰੀ ਸਾਧੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੀ ਮੇਂ ਆਵੇ ਤਿਨ ਪਾਠ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਚਾਲੀ ਪੰਥੀਆਂ ਦੇ
 ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਵੇਦੀ ਕਮਾਨਾਂ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ॥ ਅਨੰਦ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਸਾਧੇ ॥ ਤੇ ਸਾਧੀ ਗੁਰੀ ਅਨੰਦ
 ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੇ ਦਸਮੇਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਚੀਚੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਾਸ ਪੜ੍ਹਨ ਲਾਇਆ ਸੀ ਦੇਹ ਤੁਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ
 ਮਤੀ ਨੇ ਪਿਛੇ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਚੀਚੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਹਾ ਤੀ ਦੇਹ ਪੰਗਤੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ
 ਕਿਹਾ ਤੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਆਪ ਮਿਲ ਗਏ ਤੇ ਅਨੰਦ ਸੁਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਤੇਰੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ
 ਰਹਿ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਤੇ ਕਿਹਾ ਪਾਠ ਕਰੁਰ ਕਰ ਪਾਠ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ॥

੧- ਉਥਾਨਗਾ: ਇਕ ਜੋਗੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਯੁਗੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਬੇਠਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਾਧੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕੁਝਾ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ
 ਤੇ ਗਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਭਾਸ ਪਾਰ ਤਾਂ ਚਿੰਤੈ ਸੀਰ ਛੁਡਕੇ ਮੰਗਰੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਭਾਸ
 ਲਿਆ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਨਾਸ ਹੀ
 ਅਨੰਦ ਸੀ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਸ ਹੀ ਅਨੰਦ ਰਹਿਆ ॥ ਅਨੰਦ
 ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਂ ਆਇਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਤੇ ਜਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਤਿ-
 ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ, ਅਨੰਦ, ਭੈਂਤ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ॥
 ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਦ ਉਦੈ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਏ ਹਨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤ ਆਇਆ ਸਹਿਤ ਸੇਤੀ ॥ ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਏ (ਸਹਜ ਸੇਤੀ)
 ਅਨੰਦ ਸਹਿਤ ਤੇ ਬਾਏ ਵਾ ਗਿਆਨ ਸਹਿਤ ॥ ਮਨਿ ਵਧੀਆ ਵਾਧਾ ਹੀ ॥
 ਭੁਖੀਆਂ ਭੁਖ ਗਈਆ ਭੁਖੀਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਫਾਰ
 ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀਆ - ਰਾਗ - ਰਤਨ ॥ ਧੁਰ ॥ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪਰੀ-
 ਆਂ ਰਾਗ ਨੀਆਂ ॥ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਕੇ ਸਬਦ ਗੀਤ ਵਾਧੇ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਿਤ ਜਗਿਆਸੂ ਭੁਖ ਸਖੀਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ-
 ਕੀ ਵਿਚ ਭਾਸ ਗੀਤ ਆਈਆਂ ਹਨ ॥ ਰਾਗ - ਰਤਨ ॥ ਰਾਗ ॥
 ਸਤ ਸਤਿਬ ਪ੍ਰਵਾਰ ॥ ਵਾ ਕਰਹੁ ਆਇ ਪ੍ਰੀਤੀਆ ॥ ਸਬਦ ਤ ਗਾਵਹੁ
 ਕੀ ਕੋਰਾ ਜੋਗੀਆਂ ਹੋਤਾਂ ਕਰੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਗਾਉ ॥ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ

21

(ੲੳ ਸਭ ਵਿਸਾਰਨਾ - ਜੇ ਸਾਰੇ ਏਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰਨਾ ਵਰਨਾ ਤਾਂ ਏਥੇ ਵਿਸਰੇ ਜਾਵੇ ਏਥੇ ਹੋਵੇ ॥ ੦ ਭੀ ਨੂੰ)

ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਮੰਨ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸਾਇਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਕੀਤਾ ਕਰੇ ॥

੨ - ਅੰਗੀਕਾਰ ਉਹ ਕਰੇ ਤੇਰਾ (ਅੰਗੀਕਾਰ) ਪਖ ਵਾ ਰਖਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤੇਰੀ ॥

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਧਾ ਕਾਰਜ ਪਦਾਰਥ ਮੁਕਤੀ ਰੂਪ ਸਾਰੇ ਕੁਸਤਾਂਏ

੩ - ਜਿਸ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਮੁਸਾਢੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜ਼ਿਲਾਮਾ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੇ (ਘਰ)

ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਰੂਪ ਸਰਬੰਤ ਰੂਪ ਕੀ ਨਹੀ ਘਰ ਤੇਰੇ ਕਾਹ ਸਰ ਕੁਛ

ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਪਦਾਰਥ ਰੂਪ ॥ ਸਦਾ ਸਿਰਫਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮ ਮੰਨਿ ਵਾਸਾ

੪ - ਸਿਰਫ - ਭਗਤੀ (ਸਲਾਹ) ਕੀਰਤਨ ॥ ਸਦਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕਰੇ

ਹਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੰਨਿ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇ ਹੈ ॥ ਵਾ ਕੁਸਮੁਖਿ ਨਾਮ ਮੰਨਿ ਦਿੱਤਾ

ਹੋਇ ਹਨ ॥

੪ - ਸਾਚ ਨਾਮ ਅਮਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਹਿ ਕੁਛਾ ਸਭਿ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਸੁਖ

ਲਖਾ ਰੂਪ (ਕੁਛਾਂ) ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਸਵਾਰਿ

ਤੀਆਂ (ਸਭਿ) ਸਰਬ ਵਾਸਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਰੂਪ ॥ ਜਿਨ ਦਿੱਤਾ ਸਭਿ ਪ੍ਰਭਾਈ

ਆ ॥ ਜਿਸ ਪਦਾਰਥ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਿ ਦਿਤੀਆ ਹਨ ॥ ਸੁਤ ਬਿਤ

ਯੋਵ ਦੀਖਾਉਂ ਤੀਰੀ ॥ ਏਹ ਵਾਸਨਾਂ ਘਰ ਵਾਸਨਾਂ ਅਨੁਮਿਲਨਾ ਕਰੇ ਦਿੱਤਾ

੫ - ਭਗਤ ੨੨੪ - ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਈ ਤਿਸੁ ਮੇਸਟ ਭਾਯਾਂ ਵਾਜੇ

ਘਰ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਪੰਚ ਸਬਦ ਸਤ ਮੰਤ੍ਰ ਆਇ ॥ ਤਤ ਤੀਤੀ ਬਿਤ

ਤਰਖਾ ਘਰ ਭਾਂਸੀ ਰੂਪ ਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਘਰ ਕੈ ਕਹਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖਰ

ਪਰਿਕਾਰ ॥ ਕਲਾ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਪਾਰੀਆ ॥ ਕਲਾ - ਸਿਮਰਨ ਰੂਪ ਭਗਤੀ ਰੂਪ
੦ - ਵਾਜੇ, ਭਗਤੀ - ਆਇਆ ਹੈ ਪੰਚ - ਤੇਰਾ ਸਬਦ - ਕੁਸਮੁਖਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਕਿਹੈ ਘਰ ਮੇਂ ਜਿਸ ਮੇਂ ਆਪ -
- ਦੀ ਸਕਤੀ ਪਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥

ਸਾਤੀ ਰੂਪ ਕਲਾਂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਬਿਰਥੇ ਸੇ ਸਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਹੁਰਖੀ ਹੈ ॥ ਪੰਚ

ਦੁਤ ਤੁਪ ਵੀ ਕੀਤੇ (ਤੁਪ) ਤੁਸੀਂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਪੰਚ ਕਾਮਾਦਿਕ ਦੁਤ ਹੋਸ ਕਰਿ ਦਿਤੇ

ਹਨ ॥ ਕਾਲ ਕੀਰਤੁ ਮਾਰਿਆ ਕਾਛ ਕੀਰਤ ॥ ਕੀਰਤੀ ਨਿਸਾਈ ਵਾ ਦੁਖਵਾ

ਈ ॥ ਨਾਸ ਕਰਿ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਆਇਆ ਤੁਪ ਜਿਨ ਕਉ ਧਰੇ ਬ

੬ - ਖਸਮ ਰੂਪ ਕਲਾਪਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਖੈ ਬਿਨੁ ਏਹ ਨਿਸਾਈ

ਸਰੇਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ॥ ਤੁਆਰਾ ਪਲਿਓ ਆਖਰਾਂ ਮੇਂ ਧਿਆਨ ਫਿਰ ਪੁਨੀ ਫਿਰ

ਆਰਥ ਤੁਆਰਾ ਸਰੇ ਦਿੱਤਾ ਬਿਤੀ ਦਾ ਕਲਾਪਾ ਰੂਪ ਲਿਖੈ ॥ ਬਗੈਰ ਏਹ ਵਾ

ਏਹ ਬਸਿਸਤ ਪੂਰੀ ਨਿਸਾਈ ਮਾਧੁਰੇ ॥ ਰਹਿਤ ਕਾਮ ਰੂਪ ਖਰਾਬ ਕਰੇ ਹਨ

ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਨੀਆ ॥ ਦਿਹਿ ਭਗਤੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਪੋ ਮੁਕਤੀ ਪੈਦ ਰੂਪ ॥

ਤੁਪ ਆਰੁ ਸਮਰਥ ਕੀਦਿ ਨਾਹੀ ਆਪ ਕੈ ਬਗੈਰ ਲਿਖ ਲਖੈ ਪੈ ॥ ਹੋਰ ਕੋਈ

ਸਮਰਥ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਨਾਹੀ ਸਵਾਰਥਾ ॥

੭ - ਸੁਖ ਤੇ ਬਗੈਰ ਦਿਸਨੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਚਾ ਦਿਗਾਯਾਂ ਨਹੀ ਹੈ ਸਬਦ ਵਿਚ ਲਾਵੇ ਸ

ਵਾਰ ਦਿਗਿਆ ਨੀਦ ਆ ਨੀਦ ਸਭਿ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਜੇਹੀ ਕਰ ਏਹ ਸਵਿਤਰੀ ਆ ਨੀਦ

ਮੰਧੀ ਕੀਰੇ ਹਨ ॥ ਕੋਈ ਬਾਉ ਪੀੜ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਸਿਆਂ ਵਿਚ ਆ ਨੀਦ ਕਹੀ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦਿਹ ਨਾਸਦੀਤ ਹਨ ॥ ਆ ਨੀਦ ਗੁਰੂ ਤੇ ਆਇਆ ਅਸਲੀ ਆ

ਦ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਆਇਆ ਆ ਨੀਦ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਇਆ

ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਾਂ ਤੇ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹੈ ਉਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰਾਂ ਤੁਆਰਾ ਸਦਾ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭਾ

- ਲਾ ਆ ਨੀਦ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਬਿਯਾਦਿਥ ਕਰੇ ਜਿਸਮਾਨ ਅੰਤਰਾ

ਰਿਆ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ॥ ਬਿਯਾਦਿਥ, ਪਾਪ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਨੇ

ਮਛਰ ਫਾਂਗੂ ਸੂਪ ਰੂਪ ਡੰਗ ਸਾਰੇ ਤਾਪ ਚੜ੍ਹੇ ਜਿਨੀ ਹੀਗਤਾਯ
 ਵੇ ਵੀ ਚਲਾਤੀ ਸਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਲ ਤੇ ਕੀੜੀ ਚਲ ਸਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਏਧਰ
 ਕੀੜੀ ਫਾਲ ਚਲਾ ਰੂਪ ਹੀਗਤਾ ਪਾਠੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾ॥ ਏਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਆਇ ਹੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪ ਤੇ ਆਪਾ ਹਰਿ
 ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਈ ਓਨਾਂ ਨੇ ਆਪਾ ਭਾਵ ਛੁਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਵਾਸਨਾ॥ ਓਨਾਂ ਅੰਦਰ ਹਰੀ ਦੀ ਤੁਲੀ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਜੈ ਹੀਪੀ ਸਮਾ
 ਗਈ ਹੈ ਵਾ- ਹਰਿ ਦਿ ਕੁਝਾਂ ਦੀ ਵਾਸਨਾਂ ਵੇਰ ਵਾਸਨਾਂ ਆਦਿ ਨਾਮ
 ੧੫ ਹੈ ਗਈਆਂ ਹਨ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਨੀ ਆਪਾਈ ਸਿ ਗੁਰਵਾਨਾਂ ਸੁਖ
 ਆਵੇ॥ ਗੁਰਾਂ ਵਾਸਨੇ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਨੇ
 ੨੬ ਹੈ ਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਸੁਖ ਪੈਣੇ ਹਨ॥ ਏਹੁ ਸੇਰਿਲਾ ਸਬਦ ਸੁਹਾਵਾ- ਓਹੁ ਸੇ-
 ਰਿਲਾ॥ ਜਸ ਹੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭੁ ਚਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰੇ ਸੇਰਨੀਵ ਹੋਇ ਹੈ॥
 ਵਾ- ਸੇਰਿਲਾ॥ ਅਨੰਦ ਸਬਦ ਕਰੇ ਸੇਰਨਾ ਸੇਰਨੀਵ ਹੋਇਆ ਹੈ॥
 ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੇਰਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਭਾਇਆ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
 ਨੇ ਸਬਦੇ ਉਪਦੇਸ ਸੁਭਾਇਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੇਰਿਲਾ ਅਨੰਦ ਸੇਰ-
 ਨੀਵ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਓਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਨੰਦੇ ਕਰਨੀ ਗਲਾ ਗਲੀ ਬਿਨੈ ਨ
 ਪਾਇਆ ਓਹ ਬਿਅੰਤੀ ਗਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਿਰੇ ਹਨ ਵਾ ਓਹੁ,
 ਗਲਾਂ ਹੀ ਬਰਤ ਕਰੀ ਭਾਂਦੇ ਹਨ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੇਰਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੁਭਾਇਆ- ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਹਿਣੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਬਦ ਉਪਦੇਸ
 ਪ੍ਰਸੰਸਤ ਚਾ ਸੁਭਾਇਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਰਿਲਾ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ॥

੧੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਿਮਾਇਆ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਬਖਸੇ ਹਰੀ ਚਾਪਿ ਮੈ ਪੁੰ
 ੨੨ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਕਰਮੀ ਮਗੁ ਨ ਭੁਖੈ ਸਰਸੀ ਪੁਰਸ੍ਰੀ ਨਿਮਾਨ ਨਹੀ ਘਾਪ
 ਤੇ ਸੇਵਕਾ॥ ਛਾ-ਸਰਸੀ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਮਾਨ ਨਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ॥ ਇਉ
 ਮਗੁ ਮਗਸਾ ਨ ਆਇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਮਾਨ ਤੋ ਸਿਸ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਸੇਖ ਨਹੀ ਭਾਂਦਾ॥
 ਨਹ ਆਇ ਸਰਸਾ ਕਿਤੇ ਸੰਕਾਸਿ ਤੇ ਹਰਿਜੇ ਉਪਾ ਕਰਕੇ ਛਾ ਸਾਪਨ ਕਰਕੇ
 ਸਰਸਾ ਨਹੀ ਭਾਂਦਾ॥ ਮੈਨ ਪੈਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤ੍ਰਾ
 ਇ-ਮਾਨੁ ਪੈਵਾ ਕਰੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ ਕੀਰਤੀ ਹਰੀ
 ੨੬ ਇਹੁ ਭੁਜਾ ਹੈ॥ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ-ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਤੇ ਪਰਾਏ ਘਰਾਂ ਤੇ ਤ-
 -ਕਰਾ ਹੈ॥ ਤਿਨੀ ਭਾਮੁ ਭਾਮੀ ਚਾਹਿਆ (ਕੂਝੇ) ਇਸੇ ਰੂਪ ਕੂਝੇ ਇਹ ਭਾਮਾ ਭਾਮ
 ਦਿਤਾ ਹੈ॥ ਇਹ ਤਿਸਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਤਿਸਾ ਨਾ ਰੂਪ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਰੋਗੁ ਦੀਨੀ-
 ਆਈ ਲਗਾ ਹੈ॥ ਸਰਸੁ ਮਗੁ ਹਿਸਾਇਆ ਬਿਦਿਵਿ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਮੈਤ ਨੂੰ ਮਨੈ ਕੁਝ
 ਕਰਿਆ ਹੈ॥ ਮੈਤ ਨੂੰ ਮੈਤ ਰਖੈ॥ ਸਗਲਾ ਤੁਝੀ ਉਤਾ ਹੋਇ ਪਕਰੇ ਹਨ॥
 ਸਗਲਾ ਕਾਜੁ ਤੁਝੀ ਕਰਿਓ ਹਨ ਕੀਰਤੀ ਨਿਮਾਨੇ ਹੋਇ ਮਕਰੇ ਹਨ॥ ਵੇਦਾ ਸਰਿ
 ਨਾਮ ਉਤਮ ਵੇਦਾ ਇਹ ਲਗੇ ਰੇਖਿ ਹਨ ਤੇ ਨਾਮ ਉਤਮ ਹੈ ਉਹ ਸੁਧਰੇ ਨਹੀ
 ਹਨ॥ ਫਿਰਹਿ ਸਿਉ ਭੇਤ ਨਿਮਾਨ ਕੂਤ ਨਿਮਾਨ ਨਿਮਾਈ ਵਿਚਕੇ ਹਨ॥ ਛਾ-ਵੇਦਾ
 ਮੈਂ ਤੇ ਨਾਮ ਉਤਮ ਹੈ ਛਾ ਵੇਦਾ ਮੈਂ ਨਾਮ ਦੀ ਉਤਮ ਹੈ ਉਹ ਰਾਂ ਸੁਧਰੇ ਨਹੀ ਹਨ
 ਕਰਮਾਂ ਰੰਗੁ ਇਹ ਕੂਤ ਨਿਮਾਨ ਨਿਮਾਈ ਵਿਚਕੇ ਹਨ॥ ਛਾ ਨਾਮ ਉਤਮ ਤਾਂ
 ਸੁਧਰੇ ਨਹੀ ਕੂਤ ਨਿਮਾਨ ਨਿਮਾਈ ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਕੇ ਹਨ॥ ਕੂਝੇ ਲਾਗੇ ਕੂਝੇ
 ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਲਗੇ ਹਨ॥ ਤਿਨੀ ਭਾਮੁ ਭਾਮੀ ਚਾਹਿਆ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਇਸੇ ਰੂਪ

20 ਜੁਏ ਵਿਚ ਜਗਮਗ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁਖ ਵੈਦੀ ॥ ਜੀਮਹ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰੁ
ਨਿਰਮਲ ਬਿਧੇ ਕਰੇ ਨਿਰਮਲ ਆਪਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਮਾਣਾਂ ਸੀਮਾਂ
ਬੈਠਾਂ ਜਾਵੇ ॥ ਬਾਹਰੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਮਹ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ
ਗੁਰੁ ਜੀਮਹ ਨਿਰਮਲ ਬਿਬੇਕ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇਰੁ ਹੀ ਕਮਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਵਾਸਕ ਕਰਣੀ ਕੁਰੁਣੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਓਹੀ ਮੰਦਰ ਬਾਹਰੇ ਨਿਰਮਲੇ
ਯਨ ॥ ਕੁੜ ਕੀ ਮੇਧਿ ਪਹੁੰਚੇ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁੜ ਦੀ ਕਦਮੇ ਚੀਓਨਾਂ ਤਾਂਬੇ
ਪਹਿਚ ਨਹੀ ਸਕਦੀ ॥ ^{ਓਨਾਂ ਮਾਮ ਤਾਂ ਕੀਤੁ ਬੋਲੀ ਸੀ} ਮਾਮਾ ਸਚਿ ਸਮਾਧੀ ॥ ਓਨਾਂ ਦੀ ਚਿੰਨ੍ਹਾ,
ਬੁਧੀ ਸਹ ਵਿਚ ਸਮਾ ਗਈ ਹੈ ॥ ॥ ਜਾਮੁ ਰਤ ਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ॥
21 ਰਤਨ ਵਰਗਾ ਜਾਮ ਜਿਨਾ ਨੇ ਸਰਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ^{ਓਏ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਾਮੁ ਰੇ} ਓਏ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਾਮੁ ਰੇ
ਹੈ ਜੇ ਵੈਦੀ ਸਿਖ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਮੁ ਰੇ ਹੋਵੇ ॥ ਰੇਵੇ ਸਾਮੁ ਰੇ ਸਿਖੁ ਵੈਦੀ ਜੀਮਹ
ਰੇ ਗੁਰ ਨਲੋ ਚਿਹੰ ਤੀ ਸਾਮੁ ਰੇ ਸਰਦਾ ਹੈ ॥ ਜੀਮਹ ਕਰੇ ਗੁਰਮਤ ਵਿਚ
ਰੇ ਮਨ ਦੀ ਮਤ ਨਾ ਵਰਤੇ ॥ ਅਤਿ ਰ ਮਾਤਮ ਮਾਮਲੇ ॥ ਅਤਿ ਰ ਮਨ ਦੇ
ਪਾਰਨਾ ਕਰੇ ਮਾਮੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰੇ ਅਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨਾ ਮਛਰੁ ਨ ਜਾਵੇ ॥ ਵੈਦੇ ਮਾਮਾ ਗੁਰੁ
ਛਰੇ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਤੇਰੇ ਰੇ ਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਸਰਦਾ ਨਾ ਕਰੇ ॥ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ
ਸਹਰੁ ਸਿਤੁ ਮੈਸਿਖੁ ਸਨਿਸੁ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਹਾਰਸੁ ਜੀ ਕਰਿ ਦੇਹਨ ਰੇ ਸੇਤੀ ਅਸਿਕਾ
22 ਹੀ ਸਿਖੁ ਮੇਰੇ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸਾਮੁ ਰੇ ਹੋਵੇ ॥ ਮਨੋ ਕੁਰੁਣੀ ਕਰਮਿ ਮਾਵੇ ॥
23 ਮਾਨੋਗਾਂ ਕੁਰੁਣਾ ਵਿਚ ਕਰਮ ਕੇ ਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ॥ ^{ਮਾਨੋਗੁ ਸਿਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਗੁਰੁ} ਮਾਨੋਗੁ ਸਿਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਗੁਰੁ
ਸਦੀ ਬਾਈ ॥ ਸਦੀ ਬਾਈ ਨੂੰ ਗੋਵਾਂ ਕਰੇ ਜੇ ਯਾਤਰ ਲਿਖਸਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸਿਖ
ਤਰਾਂ ਕੁਰੁਣਾ ਵਿਚ 72 ਰੁਹਾਂ ਦੇ ਸੀਮਾਂ ਹਨ ਮਿਲਦੀਆਂ ਇਸ ਪਰਾਤਰ

ਕੁਰੁਣੀਆਂ ਗੁਰਾਂ ਨਹੀ ਸਹ ਸੁਖ ਦੀ ਸਥਿਤਾ ਤਤਾ ਕਰੇ ਹੁ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਬਾਈਆਂ
ਸਿਰਿ ਬਾਈ ॥ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਈਆਂ ਦੀ ਸੈਮਾਈਓ ਬਾਈਆਂ ਕੁਰੁਣੀ ਦੀਆਂ
ਕਿਰੁਣਾ ਤਸਰ ॥ ਅਤਿਤਰ ॥ ਸਹਤਤ, ਤਤਰ ॥ ਸੁ ਸੀਰ ਦੀਆਂ ਪਰਾ ਪਸੰਤੀ ਸਪਾ
ਬੈਧਰੀ ॥ ਕੁਰੁਣਾ ਬਾਈ ਮਾਮੀਲ ਬਾਈ ਓਨਾਂ ਸਰੁਨਾਂ ਦੀ ਸੈਮਾਈ ਬਾਈ ਹੈ ॥
24 ^{ਓਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਕਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ} ਓਨਾਂ ਦੀ ਓਤ ਮਾਇਆ ਨੇ ਨਹੀ ਜਿਨਾ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋ-
ਲੇਲੀ ਅਏ ਰਵਾਈ ॥ ਓਨਾਂ ਦੀ ਓਤ ਮਾਇਆ ਨੇ ਨਹੀ ਜਿਨਾ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋ-
ਲੇਲੀ (ਕੋਵਾਈ) ਰਵਤ ਮਾਇਤ ਹੈ ਅਈ ਹੈ (ਵਾ) ਬਿਅਸਰ ਸੁ ਬੋਲੇਲੀ
25 ਓਨੇ ਰੇਵੇ ਹਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੈ ॥ ਰਿਹੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਧੀ ॥ ਜਿਨਾਂ ਤੇ
(ਨਦਰਿ) ਨਦਰੀ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਹੋਈ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦੇ ਬਿਧੇ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਹੈ ॥
ਪੀਵੁ ਮਾਮਿਤ ॥ ਨਾਮ ਮਾਮਿਤ ਨੂੰ ਪੀਵਾਂ ਕਰੇ ॥ ਸਦਾ ਰਹੁ ਰਹਿ ਰੰਗਿ ॥
26 ਸਦਾ ਰਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰਹੇ ॥ ਕਰਿਆ ਕਰੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਪਏ ਕਰੇ
ਉਪਦੇਸ ਨੂੰ ਮਾਪ ਕਰੁ ਹੀ ਨਹੀ ਸਮਝੇ ॥ ~~ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਲੇਖਿ ਚਾਹੇ ਵਾਸਤੇ~~ ਜਿਨਾ
27 ਕਰੇ ਹਨ ॥ 24- ਗੁਰੁ ਸਾਖਰ ਰਹੇ ਨਹੀ ਹੀਰਾ ॥ ^{ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹੁ ਜਾਗੁਰੁ} ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹੁ ਜਾਗੁਰੁ
ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹੁ ਜਾਗੁਰੁ ॥ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹੇ ਕਈ ਹੀਰੇ ॥ ਜਿਨਾਂ ਹੀਰੇ ॥ (ਜਿਨਾ ਹੀਰੇ ॥
- (ਸਮਝੇ) ਮਾਮੀ ਦਾ ਸਮਾਹਤ ਮਾਨੋਗਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ॥
ਸਾਖਰ ਹੋਈ ਰਤਨ ਵਿਚ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਜਲਿਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ
ਸਾਖਰ ਸੇਤੀ ਮਨ ਮਿਲਿਆ ਸਦੇ ਯਾਇਆ ਗੁਰੂ ॥
ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਸਾਖਰ ਨਾਲ ਮਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਦੇ ਜੇ ਮਾਪਏ ਪ੍ਰੇਮ ਯਾਇਆ
ਹੈ ॥

• ਛਾ ਸਿੰਘ-ਪੁਰਖੇ, ਸਕਤਿ-ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਛਾ ਸਿੰਘ ਜਤੇ ਗੁਰੀ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਤੇ ਸਕਤ ਅੰਗੁਰੀ
ਮਨਮੁਖ ਮਾਧ ਜੀ ਪੈਰ ਕਰਵੇ॥

[illegible]

29 - ਸਿਮਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਧਾਧ ਬੀਚਾਰ ਦੇ ॥ ਮਗਰਾਜ ਸਿਮਿਤ ਪੁੰਨ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੁਕਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਿਮਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
ਤਾਂ ਧਾਧ ਪੁੰਨ ਦਾ ਬੀਚਾਰ ਹੀ ਕਰਨੇ ਹਨ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਨਰਕ ਮੁਰਗ
ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਪੈਰਾ ਹੈਂ ਤੇ ਸਾਰ ਨ ਆਈ ਤੇ ਸੁਪ ਦੇ ਸਿਮਿਤ
ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਅਖਰ ਨਹੀਂ ਆਈ ॥ ਤਿਹੀ ਭਈ ਸੰਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਭੋਇ ਭਿਆ
- ਹੀ ਤਿਨਾ ਕੁਝਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿਮਿਤ ਕਰਮ ਵਿਚ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਸਤਿਨਾਮ ਦੀ ਅਵਸਥਾ
ਰੂਪ ਰਾਤ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ॥ ਆਗਤ ਭੋਇ ਵਿਗਈ ॥ ਰਨਾਂ
ਦੀ ਧੂਮਨ ਰੂਪ ਨੀਦ ਅਵਿਹਿਆ ਰੂਪ ਨੀਦ ਵਿਗਈ ਹੈ ਸਦਾ ਆਗੇ

22. ਹਨ ਗਿਆਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਮਾਤਾ ਦੇ ਵਿਚ ਮਹਿ ਪਤਿਪਾਲ ਕਰੇ॥ ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਰ ਦੀ ਮਾਤਾ ਵਿਚ ਨਾਜ਼ਦੇ ਥਾਈ ਮਰਾਹ ਪੁੱਤ ਦਾ ਹੈ॥ ਅਮਰੇ ਬਿਰੁ

ਪੰਗਿ ਨ ਸਕਦੀ ਤਿਸ ਨਹਿ ਆਪਹੁ ਸਿਹ ਲਾਇ ਨਾਂ ਮਾਇਰ ਆਪਹੁ ਸਿਹ ਲਾਇ ਨਾਂ
 ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਪ ਆਇ ਕਿਸੇ ਪੈਰ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ॥ ਆਪਹੁ ਸਿਹ ਲਾਇ ॥

* भूख न पासिमा जादि जैसे श्री भाग्यो अतापुठका पाठ पूजि राखी कलसी
मई॥

ਪ੍ਰਾਦੇਸ਼ੀਕ ਮੁਖਿਮਤ ਸਮਾਲੋਚਨਾ

ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ

੨੬ ਕਰੀਏ ਫਿਰ ਸਾਪੋ ਨੀ ਸਾਪਪੁ ਸਿਰੁ ਯਾ ਵੇਏ ਗਾ॥ ਪਰ ਫਾਰ ਰਯਾ॥
(ਸਤਿ ਨਾਮੁ) ਸਾਇਆ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ ਸਾਗੁ ਤੇ
ਤਾਇਆ॥ ਪਰ ਫਾਰ ਨੀ ਵੇਗਾ ਲਗਾ॥ ਸਿਰੁ ਮੀ ਲਾਮਾ ਸਿਰੁ ਰਿਧਿ ਵਿਸਾਏ ਮਨੁ ਰਿਪੁ ਤੇ ਭਾਉ
(ਸਾਸਰ) ਤੇ ਰਾਮ॥

ਤੁਹਾ ਲਾਇਆ॥ ਵੇਰੇ ਹੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜਾਂਚਾ ਹੈ॥
 ਮੇਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਜਾਂਚਾ ਹੈ ਮਾਇਆਂ ਨੇ ਤੂੰ ਭਾਵੁ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਹੈ॥
 ਤਿਨੀ ਵਿਚੋਂ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ਕਰਾਈ ਵਿਸਾਰੀ ਤੇ ਯਤਨ ਮਾਇਆ॥
 ੩੦ ਮਾਇ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਹ॥ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਮੁਢ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ

ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਧਰਿਆ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਮੰਨੋ। ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਨੇ ਮਿਹਰ ਪਾਉਂਦੀ।
 ਹਿੰਦੁ ਮਾਮਾ ਜਾਹਿ ਮੈਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੇ ਮਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਧਰਿਆ ਹੋਵਾਂ।
 ਹਿੰਦੂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮਿਹਰ ਪਾਉ ਪਾਏ ਆਵੇ। ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਮਿਲੇ ਰਹੇ ਹਰਿ।

ਹਰੇ ਮਾਤਿ ਮਾਇ ਜਿਸ ਹਰੀ ਦਾ ਸਪਦਿਹ ਕੀਏ ਹੈ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮਿਲਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਰੀ
 (ਮਾਤਾ ਹਰੀ ਮਾਪਾ ਮਾਪਸਰ) ਕਾਲ ਵਿਚਾਂ ਕੇ ਜਾਨਕਾ ਹਰੀ ਹੀ ਮਾਪਸਰ ਤੇ ਜਾਨਕਾ ਹਰੀ ਤੇ ਹਰੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਹੋਵੇ।
 ਤੇ ਮਾਤਾ ਹਰੀ ਦੇ ਸਪਦਾ ਹੋਵੇ ॥ — ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੋਹੀ ਹਰੀ ਹੀ ਮੋਹੀ
 ਮਾਤਾ ਹਰੀ ਦੇ ਸਪਦਾ ਹੋਵੇ ॥ — ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੋਹੀ ਹਰੀ ਹੀ ਮੋਹੀ
 ਮਾਤਾ ਹਰੀ ਦੇ ਸਪਦਾ ਹੋਵੇ ॥ — ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੋਹੀ ਹਰੀ ਹੀ ਮੋਹੀ

ਵੇਦਾਂਗਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮਿ ਜਾਨੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਇਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਯਾਗ ਖਾਇਮਰੁ ਦਿਸੀ॥ ਮਨੁ ਭਜਨਮ

ਰੂਪ ਦਿਗਜੀ ਸਿੰਘੀ ਰੂਪ ਦਿਗਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਣਨਾ ਕੁੰਭਿਅਤ ਰੂਪ ਦਿਗ-

ੴ ॥ ਜਿਨਾ ਜਬਿ ਮਾਪੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂ ਹਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪੇ ਤੀਤਾ ॥

ਦਿਆਸ ਹੋਵੇ। ਦਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਬਿਤੇਲਿ ਚਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪਾਏ ਨ ਧਾਏ॥ ੬੪

विषे वसं बल उर पिपासु नरि जा प्रवरी छि न विषयी अथ य

(33) गरी मारये मारता मारये पिउता॥

॥ गुरुदेव नमः ॥ श्रीगुरुदेव नमः ॥ श्रीगुरुदेव नमः ॥ श्रीगुरुदेव नमः ॥

7

ਨਾਨਕ ਨੇ ਛੇਵੇਂ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਗਾਮੀ ਤਾਂ ਬਿਗਾਮਿਤ ਘਰ ਮੰਨੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਪੁਨ ਕੀਰ
ਤੀ ਬਿਗਾਮੈ ਸਾਧਸੰਗਤ ਬੰਨ੍ਹੇ ਠਹੈ ਆਹਿ॥ ਜਿਥੈ ਬੇਇ ਕਚੈਨ ਨਾਏ ਸੁਧੈਏ ਆਪਿਰੀ ਸੁਭਾਏ
ਤਸਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਥੈਏ ਹਰਿਓ ਚੀਇ॥ **ਸੰਤ ਸਾਧਨ** ਜਿਨਾ ਸਾਧ ਬਿਸ ਨਹਿਸੈ ਸੰਤ ਤੇ ਸਾਧਨ
ਜੇ ਘੋਸਰੇ ਨੂੰ ਸਿਰ੍ਹੇ ਤਾਨੇਏ ਯੋਕ ਪਾਠੇ ਦਾ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਾ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ਹਾ ਮੀਤ ਹੈਰਾਨਾ
ਦਿ ਤੇ ਸਾਧਨ - ਸੁਵਹਾਇ॥ **ਸਰਸੇ** - ਸਹਿਤ ਰਸ ਦੇ ਹਾ - ਅਪਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾਪਤਿ ਦੇ ਗਏ ਕੇ ਆਨ
ਆਖੀ ਸਫਲੇ ਹੋਏ ਹਾਂ॥ **ਸੁਧਤੇ ਪੁਨਤਿ ਕਰਿਤ ਪਛਿਤ** ਜੋਗਿੰਦਰ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿਲੇ ਹੋਏ
ਹਨ ਸਾਖੀ ਸੁਤੇ ਫਰਤੇ ਦੀ ~~ਛਾ~~ ਸੁਤੇ ਦੇ ਹਨਾਂ ਮੈਂ ਸੇਕ ਸੀ ਤੇ ਫਰਤੇ ਦੇ ਹਨ ਛਾ ਕਾਂਦੇ ਸਨ
ਥਰਨ ਵਤ॥ **ਵਸੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰੇ** - (ਤੁਰੇ) ਸਿਗਿਆ ਵਲੇ ਹਾ ਸੀਘਰ ਦੀ ਸਾਖੀ ਰਜੇ
ਕਹੁਤੀਤਸਿੰਘ ਤੀਨੇ ਜਿਸ ਨਿਗਿਸਿੰਘ ਨੇ ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਸੀ ਤੇ
ਓਸਤੇ ਸੁਧੀ ਸੀ॥ **ਤਖੇ** ਏਹ ਉਤਲੀ ਮੀ ਪੈਤੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਦੀਨੇ ਆਖੀ ਸਾਹਿਬ
ਦੇ ਸਹਾਤਮ ਦੀਉਗਾਰੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜਾਣੀ ਮੀ ਪੈਤੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨੇ
ਉਗਾਰੀ ਹੈ ਏਹ ਸੁਰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੈਂ ਲਿਖਾ ਹੈ॥

ਸਾਖੀ
ਜਿਨਾ
ਜਿਨਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ
14-

For more books, audio
and video of Giani
Pritam Singh Ji and
Damdami Taksal visit our
facebook page:

[www.facebook.com/
gianipritamsinghjilikhari](http://www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari)